

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA 727
Din data de 09.11.2016

Dosar nr.: 267/2016

Petiția nr.: 2245/11.04.2016

Petent: ..

Reclamat: -

Obiect: prevederi legale discriminatorii în ceea ce privește funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația locală, în comparație cu funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația centrală

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petenților

I.1.1. ...

I.2. Numele și reședința reclamatelor

I.2.1. -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin sesizarea făcută, petentul susține că funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația locală sunt discriminați față de funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația centrală, prin îngădirea dreptului de a putea să își depună candidatura pentru ocuparea, prin alegeri locale sau generale a unor funcții și demnități publice.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 2245/14.04.2016 a fost citat petentul, pentru termenul stabilit la data de 25.04.2016. Prin intermediul adresei i s-a adus la cunoștință petentului că a fost invocată, din oficiu, excepția de necompetență materială a Consiliului în ceea ce privește modalitatea de interpretare și aplicare a legii și excepția de necompetență materială a Consiliului, fiind indicată Decizia nr. 997/2008 a Curții Constituționale. De asemenea, i s-a solicitat Statutul de organizare și funcționare al asociației din care susține că face parte. La termen, petentul nu a fost prezent și nici nu a răspuns solicitărilor.

3.3. Procedura de citare legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin intermediul memoriului înregistrat sub nr. 2245/11.04.2016, petentul, membru al Asociației Învăță să Înveți, susține că funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația locală sunt discriminați față de funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația centrală, prin îngrădirea dreptului de a putea să își depună candidatura pentru ocuparea, prin alegeri locale sau generale a unor funcții și demnități publice, deoarece funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația locală sunt obligați să își piardă locul de muncă dacă doresc să participe ca și candidați la alegerile locale sau generale din România, prin obligativitatea înaintării demisiei de la locul de muncă în cazul în care doresc să își depună candidatura, în comparație cu funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația centrală, care pot candida fără teama pierderii locului de muncă.

4.1.2. Acesta susține că este membru al Asociației Învăță să Înveți

4.2. Susținerile părții reclamate

-

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că petentul, membru al Asociației Învăță să Înveți, consideră că funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația locală sunt discriminați față de funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația centrală, prin îngrădirea dreptului de a putea să își depună candidatura pentru ocuparea, prin alegeri locale sau generale a unor funcții și demnități publice.

5.2.1. În drept, examinând conținutul petiției și legislația în vigoare și dezbătând excepția de necompetență materială a C.N.C.D., Colegiul director reține că petentul consideră că funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația locală sunt discriminați față de funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația centrală, prin îngrădirea dreptului de a putea să își depună candidatura pentru ocuparea, prin alegeri locale sau generale a unor funcții și demnități publice. Astfel, Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.2.2. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri ce pot duce în ultimă instanță la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe

și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.2.3. Având în vedere Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, Colegiul director apreciază că C.N.C.D. nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative, fiind depășite atribuțiile stabilite prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare și admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D., potrivit Deciziei nr. 997/2008 a Curții Constituționale;
2. Emiterea unui punct de vedere;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA -Membru

Hotărâre motivată și redactată de: A.C.F./B.B.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

PUNCT DE VEDERE

Sesizarea petentului, membru al Asociației Învăță să Înveți, vizează faptul că funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația locală sunt discriminați față de funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația centrală, prin îngrădirea dreptului de a putea să își depună candidatura pentru ocuparea, prin alegeri locale sau generale a unor funcții și demnități publice.

Potentul solicită să se constate discriminarea la care sunt supuși funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația locală care sunt obligați să își piardă locul de muncă dacă doresc să participe ca și candidați la alegerile locale sau generale din România, prin obligativitatea înaintării demisiei de la locul de muncă în cazul în care doresc să își depună candidatura, în comparație cu funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația centrală, care pot candida fără teama pierderii locului de muncă.

Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2, oferă următoarele definiții pentru discriminare:

(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

[...]

(3) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi,

criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- între două persoane sau situații aflate pe poziție comparabilă
- bazată pe un criteriu și pe legătura de cauzalitate între criteriul invocat și fapta descrisă
- care încalcă un drept

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. „*Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoge, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.*” (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

Colegiul director reține că petentul, membru al Asociației Învață să Înveți, supune atenției situația la care sunt supuși funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația locală care sunt obligați să își piardă locul de muncă dacă doresc să participe ca și candidați la alegerile locale sau generale din România, prin obligativitatea înaintării demisiei de la locul de muncă în cazul în care doresc să își depună candidatura, în comparație cu funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația centrală, care pot candida fără teama pierderii locului de muncă.

Pentru a putea vorbi de existența unor fapte de discriminare, trebuie să avem în vedere prevederile art. 1 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, care instituie cu titlu de condiție, necesitatea ca persoanele care se consideră discriminate să se afle în situații comparabile cu cele la care se raportează. Din interpretarea lato senso a textului actului normativ, rezultă intenția legiuitorului de a elimina discriminarea numai din cadrul aceleiași categorii profesionale.

În cazul de față suntem în prezența unor categorii de persoane, având statute socio-profesionale diferite, a căror activitate este stabilită prin prevederi legale distincte, motiv pentru care și drepturile corespunzătoare obligațiilor pe care le îndeplinesc sunt diferite și reglementate prin acte normative separate, astfel:

- Articolul unic al Ordonanței de urgență nr. 48/2007 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea activității în administrația publică centrală , arată că: *„(1) Prin derogare de la prevederile art. 34 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, funcționarii publici de conducere pot fi numiți în funcții de demnitate publică din cadrul autorităților sau instituțiilor publice din administrația publică centrală în care își desfășoară activitatea, precum și din cadrul autorităților sau instituțiilor publice aflate în raporturi ierarhice cu aceasta. (2) Funcționarii publici de conducere din cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală pot fi desemnați să reprezinte autoritatea sau instituția publică în cadrul căreia își desfășoară activitatea, pe funcții de demnitate publică sau funcții asimilate acestora din cadrul unor organisme reprezentative constituite în temeiul actelor normative în vigoare. (3) Prin derogare de la prevederile art. 34 și ale art. 94 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999, republicată, raporturile de serviciu ale funcționarilor publici de conducere numiți sau desemnați în funcțiile de demnitate publică în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) se suspendă de drept pe perioada mandatului.”* Iar

Art. 29 al (16) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare (titlul I) arată că: *„Înalții funcționari publici pot candida la alegerile pentru Camera Deputaților și Senat numai dacă la data depunerii candidaturii le- au încetat raporturile de serviciu, în condițiile legii. Prin derogare de la prevederile art. 34 alin. 3 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, funcționarii publici de conducere pot candida la alegerile pentru Camera Deputaților și Senat cu condiția de a se suspenda din funcția publică pe perioada desfășurării campaniei electorale”*

Colegiul director, examinând conținutul petiției raportat la legislația în vigoare, apreciază că nu există o discriminare, așa cum este definită aceasta de reglementările Ordonanței Guvernului nr, 137/2000, între funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația locală și funcționarii publici cu funcții de conducere din administrația centrală, în speță nefiind o situație comparabilă, întrucât statutele socio-profesionale distincte ale acestora generează situații juridice diferite care impun și justifică un tratament juridic diferențiat.

Asztalos Csaba Ferenc
Președinte